

CURTEA DE APEL PITEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR. SENTINTA NR.

Şedință publică din:

Curtea compusă din:

Președinte : - judecător
Grefier :

S-a luat în examinare, pentru pronunțare în primă instanță, acțiunea formulată potrivit Legii contenciosului administrativ, de reclamanta **SC SRL** cu sediul în str. Văleni nr. 116, județul Vâlcea, în contradictoriu cu părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. G-ral Magheru nr. 17, județul Vâlcea, cauză venită prin declinare de competență.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura, legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, după care :

Curtea constată că dezbatările în fond asupra cauzei, au avut loc în ședință publică din 18 august 2010, când cererile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință.

C U R T E A

Constată că la data de , respectiv , în două cauze conexate, reclamanta S.C. S.R.L. , județul Vâlcea a formulat contestație împotriva deciziilor de impunere nr. , și nr. , precum și a raportului de inspecție fiscală nr. ,

acte emise de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilită Mijlocii Rm. Vâlcea.

În motivarea contestației s-a susținut că, urmarea controlului fiscal efectuat, organul fiscal a întocmit raportul de inspecție nr. și a emis decizia de impunere nr. cu aceeași dată, având ca obiect obligații fiscale suplimentare în sumă totală de lei, reprezentând: lei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei TVA, lei majorări de întârziere aferente TVA, lei impozit pe dividende și lei majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende, măsura adoptată prin aceste acte fiscale, fiind menținută prin decizia nr. , respectiv .

Reclamanta a mai susținut că la stabilirea obligațiilor fiscale enunțate, greșit s-a luat în calcul și baza de calcul aferentă acestora, anume lei pentru impozitul pe profit, inclus în decizia de impunere nr. și s-au apreciat ca nedeductibile cheltuielile în sumă de lei; lei taxă pe valoarea adăugată și lei impozit pe dividende, perioada ce putea fi controlată fiind pentru impozitul pe profit,

pentru taxa pe valoarea adăugată, impozitul pe dividende nefăcând obiectul obligației fiscale.

Ca atare, organul de inspecție fiscală a procedat nelegal la reverificarea perioadelor , în privința impozitului pe profit, în privința impozitului pe dividende și în privința taxei pe valoarea adăugată.

Reclamanta a susținut că în situația reverificării unor perioade verificate anterior, pentru același tip de impozit, pârâta era obligată să emită decizie de reverificare, în conținutul căreia să motiveze care dintre cele două ipoteze a determinat reverificarea unui exercițiu finanțiar deja verificat și să emită un nou aviz fiscal, în care să precizeze obiectul inspecției și perioada ce urmează a fi verificată.

Neprocedându-se astfel, au fost încălcate dispozițiile art.105 alin.3 din Codul de procedură fiscală pct.102.4 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală aprobată prin H.G.R. nr.1050/2004, art.101 alin.1 și 101 din Codul de procedură fiscală.

În aceeași ordine de idei, a susținut că referatele de verificare nr. și nr. , neaduse la cunoștința sa până în prezent, de care s-a prevalat însă organul fiscal, nu țin loc de decizie de reverificare și nici de aviz nou de inspecție fiscală și este inexact că au existat date suplimentare, necunoscute organului de inspecție fiscală, pentru a justifica măsura de reverificare.

Față de cele expuse, a solicitat anularea măsurii de reverificare și a deciziilor, respectiv a raportului de inspecție fiscală enunțate, cu exonerarea sa de plata sumei totale de lei, iar în subsidiar anularea măsurii de verificare fiscală a unor perioade deja verificate, respectiv pentru impozitul pe profit,

pentru impozitul pe dividende, în sumă totală de lei constând în: lei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei impozit pe veniturile din dividende și lei majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende.

Pârâta a arătat că apărarea reclamantei, în sensul că nu s-a emis o decizie de reverificare și un aviz de inspecție fiscală nu se susține, în raport de întocmirea referatului nr. cu privire la impozitul pe profit și a referatului nr. cu privire la impozitul pe profit și a referatului nr. cu privire la veniturile pe dividende, urmare a constatării unor date suplimentare necunoscute organelor de inspecție fiscală la data inspecției fiscale, acte aprobată în conformitate cu dispozițiile Titlului VII – Inspecția fiscală, art.103 alin.3 din Codul de procedură fiscală, precum și cu Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală aprobată prin H.G.R. nr.1050/2004, pct.102.4 și pct.102.6.

Împotriva susținerilor reclamantei, că cele două referate nu au fost anexate la raportul de inspecție fiscală, odată cu încheierea inspecției fiscale, organul fiscal i-a prezentat aceste acte și consecințele ce decurg din constatăriile făcute, așa cum prevede art.102.7 din Normele de aplicare a Codului de procedură fiscală, referatele fiind menționate în raportul de inspecție fiscală înregistrat la Administrația Finanțelor Publice sub nr. la Capitolul III „Constatari fiscale punctul 1 Impozit pe profit” și la Capitolul III „Constatari fiscale punctul 3 Impozit pe venituri din dividende”.

Pârâta a apreciat că prin susținerea obligativității emiterii unei decizii de reverificare și a unui nou aviz de inspecție fiscală, reclamanta confundă decizia de soluționare a unei conflictări cu decizia de reverificare, ce nu apare menționată în Titlul VII – Inspecția fiscală din Codul de procedură fiscală.

Sub acest aspect a arătat că cele două referate de reverificare au fost

întocmite în conformitate cu procedura stabilită de lege prin Titlul VII, art.5 alin.3, ce nu se poate confunda cu decizia de reverificare, la care se referă Titlul IX din Codul de procedură fiscală, privind soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale.

Părâta a respins ca lipsită de temei legal și susținerea că trebuia să emită un nou aviz de reverificare, motivat de faptul că dispozițiile Codului de procedură fiscală delimitizează strict situațiile în care trebuie întocmit și verificat un aviz de inspecție fiscală, printre care nu se regăsește cauza de față.

Și în fine, a mai susținut că a motivat apariția datelor suplimentare, menționând că efectuând inspecția fiscală, în actele și documentele contabile ale operatorului economic, a identificat decizia nr. semnată de administratorul societății, în raport de care organul fiscal a procedat la verificarea acestor componente din dosarul fiscal al societății.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma susținerilor ambelor părți, rezultă următoarele:

În urma controlului efectuat la societatea reclamantă în luna iunie, părâta a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. și a emis decizia de impunere nr. privind verificarea având ca obiect impozit pe profit pe perioada ianuarie - decembrie, impozit pe venituri din salarii pe perioada ianuarie - decembrie, impozite și taxe pe perioada ianuarie - decembrie.

De menționat că perioadele enunțate au mai fost verificate anterior și că se referă la același tip de impozit, deosebit reclamanta a formulat contestație la organul fiscal împotriva celor două acte, fiind respinsă prin decizia nr. respectiv.

Prin decizia de impunere nr. și raportul de inspecție fiscală nr. s-au reținut în sarcina reclamantei, obligații fiscale suplimentare în sumă totală de lei, compusă din: lei-impozit pe profit, lei-majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei-TVA, lei-majorări de întârziere aferente TVA, lei-impozit pe dividende și lei-majorări de întârziere aferente impozitului pe dividende.

Din conținutul raportului de inspecție fiscală nr. și decizia de impunere nr. rezultă că organul fiscal a procedat la reverificarea unor perioade verificate anterior, purtând asupra aceluiași tip de impozit.

Astfel, pentru perioada ianuarie - decembrie, a verificat impozitul pe profit, deși conform avizului de inspecție fiscală nr. reclamanta fusese verificată pentru impozitul pe profit pe perioada ianuarie - decembrie.

De asemenea, a fost reverificată perioada ianuarie - 20 noiembrie, pentru impozitul pe dividende, deși din avizul de inspecție fiscală precizat se desprinde că reclamanta a fost verificată pentru acest tip de impozit, la începutul anului 2007, pentru perioada ianuarie - decembrie.

Tot astfel, taxa pe valoarea adăugată a fost reverificată pentru perioada ianuarie - decembrie, deși fusese verificată pentru perioada ianuarie - decembrie, potrivit avizelor de inspecție fiscală nr.

In raport de cele prezentate, trebuie observat că art.105 alin.3 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, permite reverificarea anumite perioade dacă de la data încheierii inspecției fiscale și până la împlinirea

termenului de prescripție apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscale, la data efectuării verificărilor sau erori de calcul, care influențează rezultatele acestora.

Tot astfel, pct.102.4 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală aprobată prin H.G. nr.1050/2004 statuează în legătură cu datele suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală, ce constituie temei al „deciziei de reverificare a unei perioade” și „referatului în care sunt prevăzute motivele solicitării reverificării”.

Și în fine, art.101 alin.1 din Codul de procedură fiscală, prevede că „înainte de desfășurarea inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală”.

Rezumând, rezultă că potrivit legii, reverificarea unei perioade verificate anterior, se face în situația apariției unor date suplimentare necunoscute inițial, ori a unor erori de calcul, prin emiterea unei decizii de reverificare și a unui referat în care se motivează solicitarea reverificării, iar înainte de a porni această acțiune, inspectorii fiscale trebuie să înștiințeze pe contribuabil prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

Or, în cauză, dispozițiile legale analizate nu au fost respectate, reverificarea unor perioade fiscale pentru același tip de impozit, necontestată de părătă, efectuându-se rărră respectarea acestora.

Referitor la susținerile părătei privind referatele nr. , pentru impozitul pe profit și nr. , privind impozitul pe dividende, nu au fost anexate raportului de inspecție fiscală nr. , așa cum a pretins, ci depuse în instanță.

Așa fiind, este incontestabil că reclamanta nu a fost încunoștințată asupra datelor suplimentare necunoscute la verificarea anterioară, de natură a determinării reverificării, iar lecturarea celor două referate nu ofera informații concrete în acest sens și nici temeiul legal al modului de obținere a datelor suplimentare.

Astfel, în referatul nr. , pentru reverificarea impozitului pe profit pentru perioada , s-a precizat că în derularea inspecției fiscale au apărut date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscale la data efectuării inspecției fiscale anterioare și anume S.C. „ ” S.R.L. a înregistrat pe costuri, cheltuieli cu chirie spații, neefectuate, iar în referatul nr. ,

pentru reverificarea impozitului pe dividende, că a înregistrat prin bilanțul încheiat la data de , profit net în sumă de lei. Prin Nota 3, anexă la bilanțul privind repartizarea profitului, profitul net a fost repartizat la dividende, iar din consultarea dosarului fiscal și a deciziei nr. , a rezultat modificarea repartizării profitului aferentă .

Situatiile din care pot rezulta datele suplimentare sunt exemplificate la pct.102.4. din HG. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală și constau în efectuarea unui control încrucișat, potrivit art.94 alin.1 lit.c din Codul de procedură fiscală, obținute pe parcursul acțiunilor de inspecție fiscală efectuată de alți contribuabili a unor documente sau informații suplimentare, solicitări ale organelor de urmărire penală ori instituții, informații obținute în orice alt mod.

În concluzie, în cele două referate nu se pot identifica datele suplimentare necunoscute organelor de inspecție fiscală la verificarea anterioară, aceste date nu sunt precizate și explicitate în mod clar și concret pentru a putea fi verificate și a da posibilitatea reclamantei să se apere și nu se indică mijloacele de probă pe care se

bazează afirmațiile emitentului actelor.

Față de toate considerentele expuse, rezultă că măsura de reverificare fiscală a impozitului pe profit pentru perioada impozitului pe dividende pe perioada decizia nr., decizia nr. și referatul de inspecție fiscală nr. compusă din lei-impozit pe profit, pe profit, lei-impozit pe dividende și pe dividende, este nelegală.

Că atare, va admite în parte contestația și va anula decizia nr. , va anula în parte decizia nr. și raportul de inspecție fiscală nr. pentru sumă de 1 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DE CIDE**

Admite în parte contestația formulată de reclamanta S.C. I.S.R.L. , cu sediul în str. , județul Vâlcea, în contradictoriu cu părâata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Râmnicu Vâlcea, str. G-ral Magheru nr.17, județul Vâlcea.

Anulează decizia nr. anulează în parte decizia de impunere nr. și referatul de inspecție fiscală nr. pentru sumă de 1 lei.

Cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, , la Curtea de Apel Pitești, Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Președinte,
Judecător

